

معرفی و ارزیابی اقتصادی روشهای مختلف ارائه شده برای شیرین سازی آبهای نامتعارف با توجه به چالشهای کنونی و آینده برای تامین پایدار آب

نگاریگی

دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی محیط زیست، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران،

beigi_negar@civileng.iust.ac.ir

مجید حسین زاده

استادیار، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران،

Hosseinzadeh_m @iust.ac.ir

چکیده

امروزه نمک زدایی آبهای نامتعارف از جمله آب دریا به عنوان یک راه حل جذاب در جهت بهبود تقاضای فعلی و آینده آب شیرین در درجه اول مورد توجه بوده زیرا از لحاظ تنوری، با توجه به حجم وسیع آب دریا و اقیانوسها که در سطح زمین گسترده شده اند، پتانسیل افزایش منابع جهانی آب شیرین از طریق نمک زدایی آب دریا بسیار زیاد است. در این تحقیق با مطالعه و بررسی پژوهشهای انجام شده در این زمینه در ابتدا با توجه به اهمیت این موضوع و لزوم آشنایی با فرایند نمک زدایی به تشریح روشهای مورد استفاده برای شیرین سازی آب پرداخته می شود و در ادامه مزایا و معایب آنها بررسی میگردد. چراکه بررسی روشهای گوناگون و آشنایی با چالشهای مربوط به آنها باعث شناخت بهتر و دقیق تر نیازها و خلأهای موجود در این سیستم شده و در نتیجه آن میتوان برای حل مشکلات به صورت پایدار و دستیابی به امنیت آب و هم سوسازی روشهای شیرین سازی آب با انرژیهای تجدیدپذیر به راهحلهای نوآورانه دست یافت، همچنین با مدیریت بهتر زائدهات میتوان نمک زدایی را به عنوان گزینهای مقرون به صرفه و پایدار برای تامین نیازهای آبی مطرح نمود. در بین روشهای بررسی شده واحدهای اسمز معکوس به دلیل کاهش هزینه تولید آب و امکان پذیرش انرژی الکتریکی و باد به عنوان انرژی ورودی به لطف اتخاذ فناوریهای تجاری مانند پانل های فتوولتائیک و توربین های بادی، به عنوان یکی از بهترین فناوری موجود برای نمک زدایی که اتصال با منابع تجدید پذیر را ساده می کند، معرفی می شود.

واژه های کلیدی: کمبود آب شیرین، آب نامتعارف، نمک زدایی، انرژیهای تجدیدپذیر، توسعه پایدار

۱- مقدمه:

شدید آب را تجربه می کنند. در همین راستا، برآورد می شود که تقریباً ۵۰۰ میلیون نفر با کمبود شدید آب در طول سال مواجه هستند (Mekonnen and Hoekstra 2016). با در نظر گرفتن این شرایط منابع آب نامتعارف، به عنوان یکی از مهم ترین جایگزین ها برای منابع آب شیرین موجود در کره زمین، معرفی شده اند. یکی از مهم ترین منابع آب نامتعارف آب های شور و لب شور به شمار می آیند. با توجه به وجود منابع عظیم آب شور در کره زمین نمک زدایی آب به کلیدی برای کمک به رفع نیازهای آب تبدیل شده است، نمک زدایی فرآیند حذف نمک های اضافی و سایر مواد شیمیایی محلول از آب دریا است این فرآیند غلظت نمک را به حد مجاز آب آشامیدنی سازمان بهداشت جهانی می رساند. بر اساس استاندارد سازمان بهداشت جهانی میزان مطلوب مجموع املاح محلول در آب ۶۰۰ میلی گرم بر لیتر و میزان مجاز آن ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر است. همچنین در استاندارد ۱۰۵۳ ویژگی های آب آشامیدنی ملی کشور، حداکثر مجاز مجموع املاح محلول ۱۵۰۰ میلی گرم بر لیتر ذکر شده است. در جدول شماره ۱ طبقه بندی آبهای شور ارائه شده است (۱۳۹۷، حامد؛ امیرحوشنگ طاهری).

جدول (۱). طبقه بندی آب های شور

طبقه بندی	مجموع املاح محلول (میلی گرم در لیتر)
آب متعارف	۰-۱۰۰۰
آب لب شور	۱۰۰۰-۱۰۰۰۰
آب دریا	۷۰۰۰۰-۵۰۰۰۰۰
پساب شور	بیش از ۱۰۰۰۰۰

در شرایطی که در نقاط زیادی از زمین افزایش تقاضای آب و کاهش منابع آب شیرین داریم، جستجوی منابع آب جایگزین امری ضروری است. اهمیت این موضوع زمانی مشخص می شود که بدانیم ما در دنیایی تشنه زندگی می کنیم که علیرغم وجود مقدار کافی آب بر روی زمین (1.4×10^9 کیلومتر مکعب)، ۹۷٫۵ درصد از این آب شامل آب دریا با میانگین شوری ۳۵۰۰۰ قسمت در میلیون (ppm) یا میلی گرم بر لیتر است. این بدان معناست که تنها ۲٫۵ درصد آب زمین آب شیرین است، که ۸۰ درصد آن در یخچال های طبیعی قفل شده است، ۲۰ درصد باقی مانده (یا ۰٫۵ درصد آب شیرین) در رودخانه ها، دریاچه ها و سفره های زیرزمینی جهان موجود است (Ibrahim, Rashad et al. 2017).

در بسیاری از مناطق جهان، آب شیرین با سرعتی فراتر از میزان شارژ طبیعی استخراج می شود و با افزایش سریع جمعیت و شهرنشینی، انتظار می رود مصرف جهانی آب افزایش یابد. پیش بینی می شود که تا سال ۲۰۵۰ بیش از ۴۰ درصد از جمعیت جهان در مناطق با تنش شدید آبی زندگی کنند، همچنین ارزیابی کمبود منابع آبهای سطحی و زیرزمینی به صورت ماهانه نشان می دهد که حداقل در یک ماه در سال، حدود ۴٫۳ میلیارد نفر تحت شرایط کمبود متوسط تا شدید آب در سطح جهان زندگی خواهند کرد در حالی که تقریباً ۴٫۰ میلیارد نفر حداقل یک ماه از سال کمبود شدید آب خواهند داشت، این گزارش همچنین تخمین زده است که حدود ۱٫۸ تا ۲٫۹ میلیارد نفر حداقل ۴ تا ۶ ماه در سال کمبود

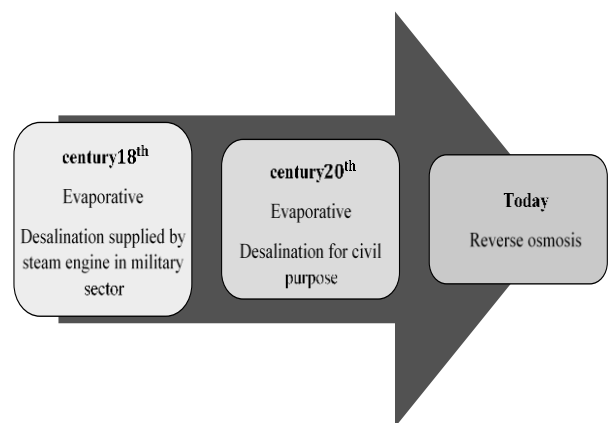
عبارتند از بهبود مواد مورد استفاده در نمک زدایی مبتنی بر غشاء با قابلیت بازیابی انرژی دستگاها در جهت کاهش تقاضای برق و ترکیب روشهای مختلف نمک زدایی در طرحهای هیبریدی، همچنین استفاده تدریجی از منابع انرژی تجدیدپذیر در واحدهای نمک زدایی در حال انجام است که به پایداری طولانی مدت نمک زدایی کمک می کند. با این حال، هنوز چالش هایی در زمینه کاهش نیازهای بیشتر آب شیرین کن و مدیریت محصولات زائد پس از تصفیه به منظور جلوگیری از اثرات نامطلوب زیست محیطی وجود دارد.

این مقاله به بررسی جامع فرایندهای نمک زدایی و عوامل موثر بر آنها می پردازد همچنین مروری بر فناوری های جدیدی که برای بهبود کارایی کلی فرآیند نمک زدایی تنظیم شده است، ارائه می دهد.

۲- مواد و روش ها

در این مقاله کلیت روشهای شیرین سازی آبهای نامتعارف با بررسی مطالعات صورت گرفته در این زمینه بیان میگردد. برای این منظور قدم اول شناسایی انواع طبقه بندی روشهای مورد استفاده می باشد، در قدم بعدی با توجه به اهمیت همسوسازی فرایندهای نمک زدایی با انرژی های تجدیدپذیر و دستیابی به توسعه پایدار، به آشنایی با روش اسمز معکوس و تقطیر خورشیدی که قابلیت اتصال با انرژیهای تجدیدپذیر را بیشتر از سایر روشها دارند، می پردازیم. در ادامه با توجه به اهمیت قابلیت اجرایی بودن واحدهای شیرین سازی به ارزیابی اقتصادی آنها پرداخته میشود و در پایان به جمع بندی و دسته بندی مزایا و معایب روشها پرداخته می شود.

از نظر تاریخی، ایده پشت فرآیند نمک زدایی توسط نیروی دریایی سلطنتی (نیروی جنگی نیروی دریایی انگلستان) در پایان قرن ۱۸ با هدف افزایش خود مختاری ناوبری بدون ذخیره آب بیشتر در کشتی ها مطرح شد (Rognoni.M 2010). از آنجا که در آن دوره کشتی ها به موتورهای بخار مجهز بودند، اولین فناوری نمک زدایی تقطیر یک مرحله ای بود که در سالهای بعد به تقطیر چند مرحله ای کارآمدتری تبدیل شد. در اواسط دهه ۱۹۰۰، توسعه فناوری غشایی و به دنبال آن فرایندهای اسمز معکوس برای کمک به نمک زدایی آغاز شد. در تصویر شماره ۱ تغییرات و تکامل فرایندهای شیرین سازی با گذشت زمان نشان داده شده است (Curto, Franzitta et al. 2021).

تصویر (۱). تکامل فرایندهای نمک زدایی با گذشت زمان

در بسیاری از کشورهای دارای تنش آبی، آبی که از طریق نمک زدایی به دست می آید بسیار بیشتر از منابع آب شیرین است، از طرفی پیشرفت های تکنولوژیکی اخیر باعث شده است که نمک زدایی در مقیاس جهانی کارآمدتر و مقرون به صرفه تر باشد. برخی از مواردی که در این امر محقق شده اند

۱-۲- طبقه بندی روشهای نمک زدایی

آب شیرین از طریق تبخیر و تراکم آب دریا، تکنیک اصلی فشرده سازی بخار مکانیکی (MVC^8) است.

در مورد فناوری های فیلتراسیون، همه محلول ها اساساً بر روی یک غشای نیمه تراوا، یعنی لایه ای که با توجه به اندازه یا ماهیت مولکول ها، حالت متفاوتی از رفتار عبور را نشان می دهد، ساخته شده اند. تنها استثنا رزین های تبادل یونی (IXR^9) است، جایی که از مواد طبیعی یا مصنوعی برای جذب یونهای محلول به روش شیمیایی استفاده می شود (Xu 2005). در این زمینه RO بیشترین فناوری مورد استفاده برای نمک زدایی است. الکترو دیالیز (ED^8) و رزین تبادل یونی (IXR) برای تولید آب با غلظت بسیار محدود نمک ها استفاده میشوند. تکنیکهای دیگر، مانند اسمز مستقیم (FO^{10})، نانوفیلتراسیون (NF^{11}) و دیونیزاسیون خازنی (CDI^{12}) در مرحله توسعه هستند.

سرانجام، طبقه تبلور شامل تکنیک هایی است که یخ را به عنوان محصول واسطه استخراج می کند و منجر به تولید آب شیرین میشود. در واقع وقتی که آب یخ زده و منجمد می شود، نمک محلول در آن همانند کریستالهای یخ معمولی قرار نمی گیرد، بنابراین در شرایط کنترل شده ای آب شور به کمک یخ زدن نیز می تواند شیرین سازی شود. برای این منظور قبل از اینکه کل آب خام شور ورودی یخ بزند، مخلوط یخ مربوطه شست و شو و آبکشی شده و به این ترتیب نمک موجود در باقی مانده آب یا نمکی که به یخ چسبیده، جدا می شود. سپس یخ به منظور تولید آب شیرین

برای شناسایی بهتر روشهای نمک زدایی لازم است با طبقه بندی و گروههایی که هر یک از روشها در آن قرار میگیرند آشنا شویم. لازم به ذکر است که به توجه به اصول کار و نوع انرژی ورودی میتوان دسته بندی های متفاوتی را برای هر یک از روشها در نظر گرفت که در ادامه مورد بررسی قرار گرفته اند.

۱-۲-۱-۱- طبقه بندی فناوری های نمک زدایی بر اساس اصول کار: میتوان این گروه را به سه دسته تبخیر-تراکم (فرایندهای حرارتی)، فیلتراسیون (فرایندهای غشایی) و تبلور تقسیم کرد ($Alkaiasi, Mossad et al. 2017$). در مورد دسته اول انرژی گرمایی مورد نیاز برای حرارت و تراکم این گروه با استفاده از گرمای حاصل از یک فرایند حرارتی (به عنوان مثال، گرمای تلف شده یا احتراق سوخت) یا از طریق یک فرایند مکانیکی تولید می گردد. در مورد اول، متداول ترین فناوری ها عبارتند از تقطیر ناگهانی چند مرحله ای (MSF^1)، تقطیر اثر چند گانه (MED^2)، فشرده سازی بخار حرارتی (TVC) و تقطیر غشایی (MD^3). در حال حاضر رویکردهای دیگر در دست بررسی می باشند که در میان آنها می توان چند راه حل جدید ارائه شده توسط تابش خورشید از جمله تقطیر خورشیدی (SSD^4)، دودکش خورشیدی (SC^5) و نمک زدایی رطوبت افزایی-رطوبت زدایی (HDH^6) را نام برد. در مورد فرایندهای مکانیکی مورد استفاده برای تولید

⁸ Ion Exchange resin

⁹ Electrodialysis

¹⁰ Forward Osmosis

¹¹ Nanofiltration

¹² Capacitive Deionization

¹ Multi-stage Flash

² Multi-effect Distillation

³ Membrane Distillation

⁴ Solar Still Distillation

⁵ Solar Chimney

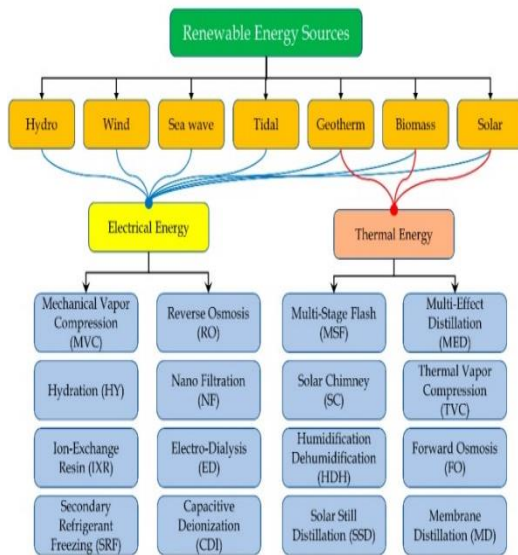
⁶ Humidification-Dehumidification

⁷ Mechanical Vapor Compression

تأمین فرآیند است. در مورد رزین تبادل یونها، اصل کار جایگزینی شیمیایی یونهای مثبت و منفی است. در مورد FO، جایگزینی املاح برای استخراج آب از محلول شور رخ می دهد (Curto, Franzitta et al. 2021)

۳-۱-۲- طبقه بندی بر اساس پیوند محتمل بین فناوری های نمک زدایی و منابع انرژی تجدید پذیر:

در دسته اول تولیدکنندگان برق مانند باد، آب، موج، جزر و مد و در دسته دیگر تولیدکنندگان انرژی گرمایی و الکتریکی مانند خورشید، زمین گرمایی و زیست توده قرار گرفته اند. با ترکیب فناوری هایی که از منابع انرژی تجدید پذیر و راه حل های نمک زدایی استفاده میکنند، طبقه بندی دیگری صورت گرفته و در شکل ۲ نشان داده شده است (Curto, Franzitta et al. 2021).

تصویر (۲). طبقه بندی بر اساس پیوند محتمل بین فناوری های نمک زدایی و منابع انرژی تجدید پذیر

ذوب می گردد. تکنیک های اصلی این روش عبارتند از: نمک زدایی ثانویه مبرد (SRF^{۱۳})، هیدراتاسیون (HY^{۱۴}) و انجماد خلاء (VF^{۱۵}). لازم به ذکر است که به دلیل هزینه زیاد رو شهای سرمایه‌گذاری در مقابل فرایندهای گرمایشی همه این رویکردها امروزه در دست بررسی هستند (Patel, Mekala et al. 2013).

۲-۱-۲- طبقه بندی با در نظر گرفتن نوع انرژی مورد نیاز برای اجرای فرایند:

در این گروه چهار نوع انرژی حرارتی، انرژی مکانیکی، انرژی الکتریکی و انرژی شیمیایی در نظر گرفته شده اند. دسته اول می تواند توسط منابع انرژی گرمایی یا زمین گرمایی خورشیدی تأمین شود. این دسته شامل فناوری های SSD، HDH، SC، MD، FO، TVC، MED، MSF است.

لازم به ذکر است که سه رویکرد آخر برای بهره برداری مستقیم از تابش خورشید طراحی شده اند (Ullah and Rasul 2019).

گروه فناوری هایی که به انرژی ورودی از نوع مکانیکی نیاز دارند شامل MVC، RO، NF، SRF، HY است. همه این تکنیک ها با وجود پمپ ها و کمپرسورهای مشخص می شوند که نیازمند بخش عمده ای از کل انرژی مورد نیاز برای این فرایند هستند (Curto, Franzitta et al. 2021).

دو دسته آخر نمونه های محدودی دارند. الکتروالیز و نمک زدایی خازنی مستلزم ایجاد میدان الکتریکی بین دو الکترود است که توسط یک غشای آنیونی و یک غشای کاتیونی جدا شده است (غشاهای انتخابی که اجازه می دهد یونهای مثبت و منفی به ترتیب عبور کنند). در این مورد، برق تنها راه

¹⁵ Vacuum Freezing

¹³ Secondary Refrigerant Freezing

¹⁴ Hydration

باقی می ماند سپس رطوبت و بخارها بر روی شیشه متراکم می شود و به داخل محفظه ای که آب نمک زدایی شده در آن جمع آوری می شود، مطابق تصویر ۳ هدایت می شود.

با وجود مزایای *solar stills*، هنوز چالش هایی مانند بازده کم در حدود ۲۵ درصد وجود دارد (Shukla, Kant et al. 2017). از طرفی مشخص شده است که با لایه های نازک آب راندمان افزایش می یابد، اما این روند باعث کاهش بهره وری شبانه روز می شود و نمی توان از این واحدها برای تولید حجم زیادی آب شیرین استفاده کرد به دلیل اینکه نیاز به مساحت بیشتری نسبت به سایر فناوری های شیرین سازی خورشیدی دارند. چالش دیگر یافتن تکنولوژی های ذخیره سازی مؤثر جمع آوری انرژی خورشیدی در زمان و فصول تابش زیاد، برای استفاده های بعدی می باشد. مطالعات نشان داده است که مواد تغییر فاز جامد/مایع (PCM^{16}) (ماده ای که در انتقال فاز انرژی کافی را آزاد/جذب می کند تا گرما/سرمایش مفیدی را ارائه دهد) مانند موم های پارافین آلی می توانند به طور چشمگیری کارایی *solar stills* و سایر سیستم های نمک زدایی مستقیم خورشید و حتی برخی از سیستم های غیر مستقیم را به طور قابل توجهی بهبود بخشند (Shukla, Kant et al. 2017). *PCM* ها به دلیل ذخیره حرارت نهفته در حین تغییرات فاز، به عنوان یک بافر دمای طبیعی عمل می کنند و در نتیجه هیچ تغییر دمایی در آن دوره ایجاد نمی شود، و متعاقباً می تواند مقادیر زیادی انرژی را با تغییر دمای اندک آزاد کند. این سیستم های

در بین فرایندهای نمک زدایی که با انرژی حرارتی منجر به تولید آب شیرین شده، فرایندهای خورشیدی و در بین فرایندهای غشایی واحدهای اسمز معکوس به علت امکان استفاده از انرژی تجدید پذیر از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده که در ادامه توضیح داده شده اند.

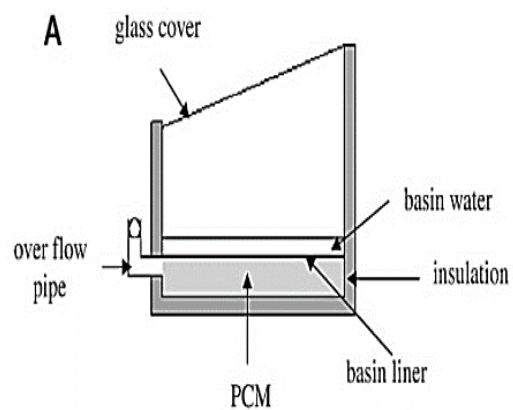
۲-۲- فرایند نمک زدایی حرارتی - خورشیدی

سیستم های نمک زدایی خورشیدی در سراسر جهان به دلیل پتانسیل کاهش و یا حذف هزینه های انرژی و به واسطه ای آن صرفه جویی در پول و مصرف سوخت های فسیلی، محبوب هستند. دو دسته از سیستم های نمک زدایی آب خورشیدی شامل (۱) شیرین سازی مستقیم خورشیدی و (۲) نمک زدایی غیر مستقیم خورشیدی می باشد. در سیستم های مستقیم، کل فرایند نمک زدایی حرارتی در یک دستگاه اتفاق می افتد اما در حالت غیرمستقیم واحد به قسمت جمع کننده تابش های خورشید و سیستم نمک زدایی تقسیم می شود (Ullah and Rasul 2019). یکی از رایج ترین فناوری های خورشیدی "تقطیرکن خورشیدی" (*Solar Still Distillation*) می باشد که از نوع آب شیرین کن مستقیم خورشیدی است (Ibrahim, Rashad et al. 2017). طرح اولیه این نوع شیرین کننده شامل حوضچه ای کم عمق با پوشش شیشه ای شفاف است. همانطور که تابش خورشید آب موجود در حوضچه را گرم می کند، این آب شروع به تبخیر می کند و نمک های محلول، مواد معدنی و سایر آلاینده ها در ظرف

¹⁶ phase change materials

می یابد و با اعمال فشار روی محلول نمک دار مقدار آب انتقال یافته، بوسیله خاصیت اسمزی کاهش خواهد یافت و در یک نقطه به صفر می رسد. این نقطه فشار تعادلی اسمزی محلول نامیده می شود. با افزایش فشار اعمال شده به محلول نمک دار به بیش از فشار تعادلی اسمزی، آب در جهت مخالف به جریان در می آید که این فرایند اسمز معکوس نامیده می شود که در تصویر ۴ روند آن نمایش داده شده است. مقدار آب خالص عبوری از میان غشای تابعی از اختلاف میان فشار اعمال شده با فشار تعادلی اسمزی است. بنابراین اسمز معکوس مبتنی بر اعمال فشار اضافی برای معکوس کردن روند خود به خودی اسمز است، در واحدهای RO، این فشار اضافی توسط پمپ های فشار قوی اعمال می شود، که آب دریا را برای نمک زدایی از طریق غشاهای نیمه تراوا عبور دهند (۱۳۹۷، قدمی و طاهری).

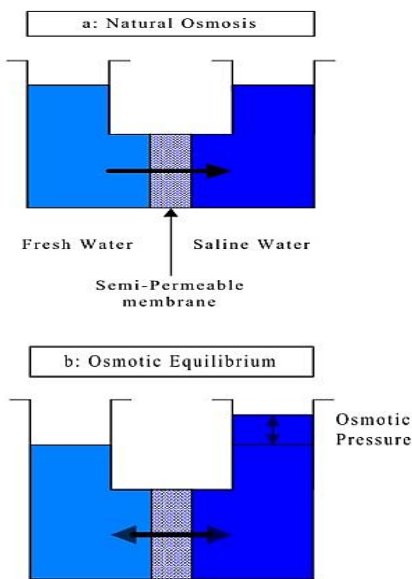
ذخیره گرمای نهفته می توانند هزینه ها را کاهش داده و خروجی را افزایش دهند، بنابراین پتانسیل و کاربردهای صنعتی سیستم های solar stills را افزایش می دهد (Sarwar and Mansoor 2016).

تصویر (۳)، تقطیر خورشیدی تک شیب، مخفف PCM به مواد تغییر فاز جامد - مایع اشاره دارد.

۲-۳- فرایند نمک زدایی غشایی - اسمز معکوس

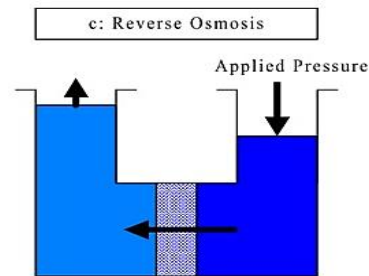
غشاء یک سد نیمه تراوا می باشد که می تواند به عنوان فاز سوم، میان دو فاز قرار گرفته و انتقال جرم میان آنها را کنترل نماید. در حقیقت غشاء به صورت انتخابی اجازه عبور یک فاز مواد موجود در یک سیال را به سیال دیگر می دهد. فن آوری های مبتنی بر غشاء به دلیل مصرف انرژی کمتر، رد پای محیطی کمتر و قابلیت انعطاف پذیری بیشتر در مقایسه با هم تان حرارتی، امروزه و در مناطقی مانند خاورمیانه رواج بیشتری یافته است در میان این نوع فرایندها، فناوری اسمز معکوس به صورت گسترده مورد استفاده واقع شده است. در اثر خاصیت اسمزی به تدریج آب از بخشی که حاوی آب خالص است به بخش دارای آب نمک انتقال

آب لب شور^{۱۷} اسمز معکوس می تواند حتی به درصد بازیابی ۷۵ تا ۸۵ درصد دست یابد، اما ممکن است به دلیل مقیاس بندی غشاء، تجهیزات و صرفه جویی در انرژی این میزان کمتر شود. آب شیرین کن حرارتی می تواند به بازیابی تا ۹۷ درصد دست یابد، که این فرایندها برای عملی شدن اغلب بسیار پر انرژی و هزینه بر هستند (Blanco-Marigorta, Lozano-Medina et al. 2017). خبر خوب این است که کارآیی فناوری RO در حال بهبود است و به این ترتیب به طور گسترده ای در سراسر جهان توسعه یافته است برای مثال در واحدهای اسمز معکوس آب دریا (SWRO^{۱۸})، دستگاه های بازیابی انرژی (ERDs^{۱۹}) جزء کلیدی هستند که کمک زیادی به کاهش هزینه های عملیات کرده اند. در این سیستمها بخشی از جریان آب دریای ورودی به ERD ارسال می شود تا اینکه توسط پمپ فشار قوی تحت فشار قرار گیرد. ERD به نوبه خود به جریان آب نمک فشار قوی (پسماند سیستم RO) متصل است و انرژی موجود در آب نمک را برای تحت فشار قرار دادن جریان آب در یای ورودی بازیابی می کند، آب دریا که اکنون تحت فشار است از طریق یک پمپ گردش معمولی ارسال می شود تا با جریان تحت فشار پمپ فشار قوی مخلوط شود، در آخر کل جریان از طریق سیستم غشای RO عبور می کند (Sim, She et al. 2013).

۲-۳-۲-۲- گرفتگی غشاء

بزرگترین چالش پیش رو در سیستم RO رسوب گذاری غشاها است. رسوب گذاری، رسوب ماده ای است که در سطح غشا یا منافذ آن منجر به تغییر در رفتار غشا یا حتی

تصویر (۴). شماتیک فرایند اسمز و اسمز معکوس

عوامل زیادی بر موفقیت یک واحد آب شیرین کن در یک محل خاص تاثیر می گذارد، از جمله آنها میتوان به هزینه های قابل توجه برای اجرا، بازده بازیابی فرایند، میزان رسوب غشاء روی سطح، تولید و دفع مواد زائد اشاره کرد (Darre and Toor 2018). این عوامل در ادامه مورد بحث قرار گرفته اند.

۱-۳-۲- مصرف انرژی، بهره وری و بازیابی آب

یک مسئله مهم در فرآیند RO، بازده بازیابی یعنی نسبت حجم آب شیرین شده تولید شده به آب ورودی می باشد. فناوری اسمز معکوس در چند دهه گذشته به میزان قابل توجهی بهبود یافته است، به طوری که بازیابی آب شیرین تولید شده از آب دریا از ۲۵ درصد در دهه ۱۹۸۰ به ۴۵ درصد در سال ۲۰۱۶ افزایش یافته است، متأسفانه بازده بازیابی هنوز در واحدهای آب شیرین کنی که آب ورودی خود را از آبهای بسیار شور مانند دریای سرخ، دریای مدیترانه و خلیج فارس که می توانند تا ۴۰،۰۰۰ ppm شوری داشته باشند، دریافت می کنند پایین است و بازده بازیابی میتواند زیر ۳۰ درصد باشد (Shahzad.MW, Burhan.M et al. 2017). این در حالی است که واحدهای شیرین سازی

¹⁹ Energy Recovery Devices

¹⁷ Brackish Water

¹⁸ Seawater Reverse Osmosis

کافی حذف نمی شوند، به عنوان مثال غلظت آلاینده هایی مانند نیترات، آرسنیک و مواد رادیواکتیو طبیعی می تواند در شورآب ۴ تا ۱۰ برابر بیشتر از آب منع باشد (Xu, Cath et al. 2013).

به غیر از تخلیه آب سطحی، سایر گزینه های رایج دفع شورآب عبارتند از تزریق به چاه های عمیق، کاربرد زمین و حوضچه های تبخیر که این موارد میتوانند گزینه های مطلوب تری برای واحدهای آب شیرین کنی که در موقعیت های داخل شهری واقع شده اند، باشند. گزینه دیگر مخلوط کردن آب نمک با فاضلاب صنعتی یا شهری قبل از انتقال به تصفیه خانه های عمومی است، گزینه ی دیگر برای کاهش حجم آب نمک تولید شده و هزینه های دفع آن، تخلیه مایع صفر (ZLD²²) و فناوری های نزدیک به آن است. این فناوری اجازه می دهد تا آب ورودی ۹۵ تا ۹۸ درصد با روشهای شیمیایی بازیابی شود. این فناوری ها از آن جهت مفید هستند که نیازی به مجوز ندارند و تأثیر کمتری بر محیط زیست دارند (Xu, Cath et al. 2013). با این حال، به دلیل نیاز بالای سرمایه و انرژی و دفع شورآب نهایی بسیار پرهزینه هستند برخی از فناوری ها همچنین بر استخراج نمک از شور آب تمرکز می کنند تا بتوان از آنها برای کاربردهای مفید دیگر استفاده کرد. به عنوان مثال، شرکت آب مکوروت²³ در اسرائیل یک واحد SWRO را اداره می کند که هم آب آشامیدنی و هم نمک غذایی درجه یک تولید می کند همچنین در ژاپن، از فناوری های مبتنی بر

گرفتگی کامل حفره های غشایی می شود. چهار نوع رسوب گذاری مواد زیستی، پوسته پوسته شدن، رسوب ارگانیک و کلوئیدی بر روی غشاها مشاهده شده و وجود دارد.

۳-۲-۳ ضایعات محصول و سایر نگرانی های زیست محیطی

گذشته از هزینه های انرژی و نگهداری، یکی دیگر از دغدغه های مشترک واحدهای آب شیرین کن مدیریت و دفع محصول زائد اصلی آن، یعنی شورآب است. کمیت و کیفیت شورآب بستگی به کیفیت آب ورودی، فرایندهای پیش تصفیه، نوع فرآیند نمک زدایی مورد استفاده و درصد بازیابی آب دارد (Xu, Cath et al. 2013).

متداول ترین روش دفع شورآب در سراسر جهان، تخلیه مستقیم آن از طریق نقاط تزریق به آب محیط است، شوری و چگالی بیشتر جریان خروجی باعث ایجاد جریان آب نمک²⁰ می شود که کاهش سطح اکسیژن محلول (DO) ناشی از این نوع جریان باعث تخریب زیستگاه، به ویژه برای موجودات کفزی²¹ (که در قسمت پایین زیستگاه های آبی زندگی می کنند) می شود و به نوبه خود می تواند منجر به کاهش تعداد باکتری های بنتیک، فیتوپلانکتون، بی مهرگان و ماهی ها شود (Frank, Rahav et al. 2017). علاوه بر این، مواد شیمیایی اضافه شده برای پیش تصفیه آب ورودی به سیستم (به عنوان مثال منعقد کننده ها) ممکن است حاوی مواد شیمیایی سمی باشد که در مراحل بعدی همیشه به اندازه

²² Zero Liquid Discharge

²³ The Mekorot Water Company

²⁰ Brine Underflows

²¹ Benthic

خواهد بود و بر سلامت عمومی و رفاه اقتصادی جامعه ساحلی تأثیر می گذارد (Darre and Toor 2018). یکی دیگر از نگرانی های در رابطه با سلامتی این است که آب شیرین شده ممکن است دارای کمبود در برخی از مواد معدنی ضروری مانند Ca و Mg ، K ، Na باشد بنابراین، مصرف این آب می تواند منجر به اختلالات الکترولیتی مانند هیپوناترمی و هیپوکالمی شود که با برخی سرطان ها ارتباط دارد، اما رابطه مشخصی بین بلعیدن این آب و بدخیم بودن سرطان ها، هنوز به خوبی شناخته نشده است (Nriagu, Darroudi et al. 2016). با این حال این آب می تواند جایگزین بسیار بهتری در بسیاری از کشورهای کم آب که به کشاورزی وابسته اند باشند، جایی که محصولات اغلب با فاضلاب بازیافتی (پساب)، آبهای زیرزمینی لب شور یا سایر آبهای با کیفیت پایین آبیاری می شوند. برنامه ریزی مناسب برای نگهداری واحدهای نمک زدایی به منظور کاهش خطرات زیست محیطی ضروری است.

۴-۲- ارزیابی اقتصادی روشهای نمک زدایی

یکی از مهمترین عوامل تعیین موفقیت نهایی و میزان ظرفیت آب شیرین کن ها هزینه های جاری و عملیاتی می باشد. توسعه اینگونه فرایندها به بار مالی، انرژی مورد نیاز، پیامدهای زیست محیطی، قابلیت اطمینان و تبعات اجتماعی گره خورده است. در ادامه ارتباط و برآورد هزینه با توجه به نوع فرایندهای نمک زدایی و عوامل مهم تاثیر گذار بر روی آن شامل نوع آب آشامیدنی، نوع انرژی مورد استفاده،

الکترودیالیز برای بازیابی نمک سفره و اسیدها و بازها از آب نمک استفاده می شود. مطلوب ترین گزینه و راحل دفع شورآبها بستگی به مقدار و کیفیت آب نمک، فناوری های موجود، در دسترس بودن زمین، هزینه های دفع، الزامات مجوز و اثرات بالقوه زیست محیطی دارد، به عنوان مثال حوضچه های تبخیر بیشتر برای حجم های کم شورآب و مناطق گرم و خشک با نرخ تبخیر بالا مناسب هستند.

علاوه بر تولید و دفع آب نمک، نگرانی های زیست محیطی دیگری نیز در باره واحدهای نمک زدایی وجود دارد. به عنوان مثال، موجودات دریایی مانند جلبک ها و پلانکتون ها می توانند در حین کار پمپ های ورودی آب شیرین کن به دام بیافتند، علاوه بر این مقدار زیادی از انرژی مورد نیاز برای تأمین نیروگاه های آب شیرین کن اغلب از سوخت های فسیلی تأمین می شود، که سبب انتشار قابل توجهی از آلاینده های هوا مانند گازهای گلخانه ای شده، که کیفیت هوا را کاهش می دهد و تغییرات آب و هوایی را تشدید میکند.

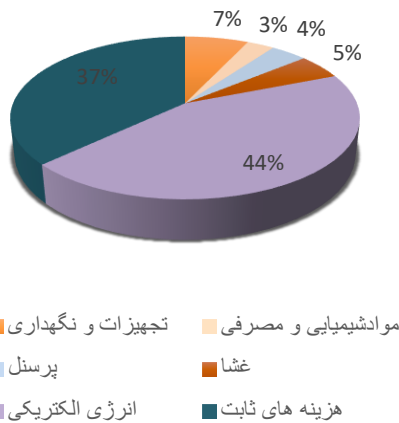
فرایندهای نمک زدایی نگرانی های بهداشت عمومی را نیز افزایش می دهد، سلامت عمومی با کیفیت و کمیت آب ارتباط تنگاتنگی دارد که می تواند بر دیگر منابع طبیعی، غذایی و مالی کشور تأثیر بگذارد. معیشت مردم در بسیاری از مناطق که واحدهای نمک زدایی در آن قرار دارد به شدت وابسته به شبکه های غذایی دریایی و ماهیگیری سالم است. اگر شبکه غذایی دریایی تحت تأثیر DO پایین و شوری زیاد آب نمک قرار گیرد، غذای کمتری در دسترس محلی

روشهای ترکیبی به کار گرفته شده برای نمک زدایی و سایر عوامل به صورت جداگانه مورد بررسی قرار گرفته اند.

۱-۲-۴- هزینه نمک زدایی از آب برای روش های مختلف نمک زدایی آب

اگر در قدم اول به بررسی هزینه های مربوط به هریک از عوامل موثر در فرایندهای نمک زدایی در ۲ گروه فرایندهای حرارتی و غشایی به صورت جزئی تر فرایند اسمز معکوس، بپردازیم میتوان به نمودارهای شماره ۵ دست یافت که به صورت مجزا شمای کلی از درصد عوامل مؤثر در هزینه این نوع فرایندها در آن مشخص شده است (۱۳۸۷، افراسیابی و احتشامی). بنا بر محاسبات موجود، انرژی مورد نیاز (حرارتی، الکتریکی) برای نمک زدایی از آب های شور، بالاترین درصد هزینه های مربوط به این فرآیندها را که چیزی مابین ۳۵ تا ۶۰ درصد از کل هزینه ها می باشد، به خود اختصاص داده است (Ghaffour, Missimer et al. 2013).

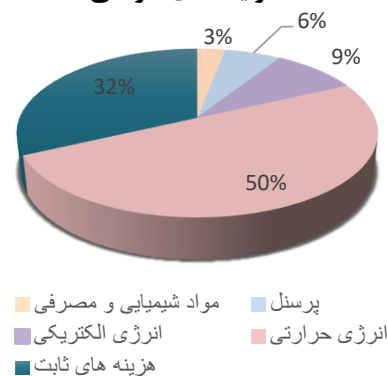
فرایند اسمز معکوس RO

تصویر (۵) هزینه های تقریبی مربوط به نمک زدایی از آب های شور در فرآیند اسمز معکوس و فرآیندهای حرارتی

بدین ترتیب به نظر می رسد که به طور کلی هزینه نمک زدایی تابعی از قیمت انرژی باشد و با وجود کاهش چشمگیر تقاضای انرژی فن آوری های نمک زدایی در طول سالها، انرژی هنوز بزرگترین مؤلفه هزینه مکرر سیستم های نمک زدایی است. این نیازهای انرژی به طور معمول بین یک سوم تا حدود نیمی برای SWRO و بین دو سوم تا سه چهارم برای سیستم های آب شیرین کن حرارتی متغیر است. با توجه به طبقه بندی های انجام شده متداول ترین روشهای حرارتی شامل تقطیر اثر چند گانه (MED)، تبخیر ناگهانی چند مرحله ای (MSF) و فشرده سازی بخار (VC) می باشند، در حالی که در بین روش های غشایی اسمز معکوس (RO) محبوب ترین فرایند نمک زدایی است. مجموعه هزینه های برگرفته از پایگاه داده مطالعه بیش از ۵۰ پروژه نمک زدایی

فرایند های حرارتی

روشهای حرارتی به دلیل حجم زیاد سوخت مورد نیاز برای تبخیر نمک آب از لحاظ اقتصادی و زیست محیطی به صرفه نمی باشند و روشهای غشایی (عمدتاً RO) که می توانند آب شور را تا حدودی اقتصادی تر نمک زدایی کنند، جایگزین روشهای حرارتی برای نمک زدایی آب شور شده اند. با این حال به دلیل هزینه بالای جایگزینی غشا، روشهای غشایی برای نمک زدایی آب دریا کمتر مناسب هستند. از طرفی پیشرفت تکنولوژیکی همچنین با بهبود کارایی انرژی (تقطیر چند مرحله ای یا سیستم های ترکیبی)، با تسهیل فرآیندهای انتقال یا بازیافت انرژی (فرآیند تولید همزمان)، باعث کاهش هزینه کل نمک زدایی شده است.

در سراسر جهان طی دو دهه گذشته در جدول ۲ نشان داده شده است که برای ارزیابی اقتصادی روشهای مجزا و یا ترکیبی فرایند نمک زدایی به آن پرداخته می شود. این جدول هزینه های سالانه $CAPEX^{24}$ و $OPEX^{25}$ ، که چارچوبی از هزینه کل آب تولید شده در پروژه های نمک زدایی است را بر اساس چندین متغیر مرتبط به مکان تاسیسات نشان می دهد، قیمتها به طور قابل توجهی در هر پروژه متفاوت است و متناسب با اندازه ظرفیت واحدها (معمولاً زیر یا بالاتر از ۱۰۰ میلیون لیتر در روز (MLD)) می باشد (Aende, Gardy et al. 2020).

جدول (۲). هزینه نمک زدایی آب دریا در سراسر دنیا

Desalination Method	Capital Costs (Million US\$/MLD)		O&M (US\$/m ³)		Cost of Water Production (US \$m ³)	
	Range	Average	Range	Average	Range	Average
MSF	1.7-3.1	2.1	0.22-0.30	0.26	1.02-1.74	1.44
MED_TVC	1.2-2.3	1.4	0.11-0.20	0.14	1.12-1.50	1.39
SWRO Mediterranean sea	0.8-2.2	1.2	0.25-0.74	0.35	0.64-1.62	0.98
SWRO Persian Gulf	1.2-1.8	1.5	0.36-1.01	0.64	0.96-1.92	1.35
SWRO Red sea	1.2-2.3	1.5	0.41-0.96	0.51	1.14-1.70	1.38
SWRO Atlantic and Pacific oceanic	1.3-7.6	4.1	0.71-0.41	0.21	0.88-2.86	1.82
Hybrid MSF/MED	1.5-2.2	1.8	0.41-0.25	0.23	0.95-1.37	1.15
SWRO	1.2-2.4	1.3	0.29-0.44	0.35	0.85-1.12	1.03

Costs are at 2016 values. MLD = million liters per day; O&M= operation and maintenance

۲-۴-۲- هزینه نمک زدایی آب در ارتباط با نوع آب آشامیدنی و اندازه ظرفیت واحدها

با توجه به اطلاعات $AMTA^{26}$ نمک زدایی از آب شور بین ۰,۳۸ تا ۰,۷۵ دلار برای هر متر مکعب و از آب دریا بین ۰,۷۵ تا ۲,۰۰ دلار برای هر متر مکعب هزینه دارد. بنابراین مجموع مواد جامد محلول در آب شور (TDS) که بین ۲۰۰۰ تا حدود (ppm) ۱۰۰۰۰ متغیر است، بر روی هزینه آب شیرین تولید شده تاثیر میگذارد. با توجه به جدول ۳ میتوان اینگونه گفت که مقیاس های اقتصادی مرتبط با اندازه تاسیسات است. سیستم های بزرگ نمک زدایی در خیلی از کشورها مثل چین و کشور های خاور میانه که میتوانند به تصفیه روزانه ۵۰۰ هزار متر مکعب بر سند عمدتاً از روشهای

²⁶ American Membrane Technology Association

²⁴ Capital expenditures

²⁵ Operating expenses

۳-۴-۲- نوع انرژی ا استفاده شده و هزینه نمک زدایی مرتبط به آن

سیستم های نمک زدایی که از منابع انرژی تجدید پذیر استفاده می کنند برخلاف سیستم های مبتنی بر انرژی های سنتی میتوانند برای کاهش اثرات زیست محیطی به دلیل مصرف کمتر انرژی های سنتی و انتشار گاز کمتر یک راه حل جذاب باشند. عمده ی این سیستم ها به ۳ دسته تقسیم میشوند: الف) بادی (خورشیدی) فتوولتائیک یا کلکتور های خورشیدی^(۲۷) ج) آن هایی که از انرژی زمین گرمایی استفاده میکنند در جدول ۴ نتایج به صورت دسته بندی شده قابل مشاهده است، در این جدول هزینه تولید آب شیرین زمانی که واحد های نمک زدایی از منابع مختلف انرژی تغذیه میشوند خلاصه شده است.

جدول (۴). انواع انرژی های مورد استفاده در واحدهای نمک زدایی و هزینه های مربوط به تولید آب شیرین (Karagiannis and Soldatos 2008)

Type of feedwater	Type of energy used	Cost (per m ³)
Brackish	Conventional	0.21€-1.06€ (0.26\$-1.33\$)
	Photovoltaics Geothermal	4.50€-10.32€ 2.00€
Seawater	Conventional	0.35€-2.70€
	Wind	1.00€-5.00€
	Photovoltaics Solar collectors	3.14€-9.00€ 3.50€-8.00€

به راحتی قابل درک است که هزینه آب تصفیه شده توسط سیستم های نمک زدایی که از منابع سنتی انرژی استفاده

نمک زدایی گرمایی استفاده میکنند. در این موارد هزینه آب شیرین تولید شده بین ۰,۵۰ و ۱,۰۰ دلار بر متر مکعب متغیر است. برای سیستم ها با سایز متوسط (۱۲۰۰۰ تا ۶۰۰۰۰ متر مکعب در روز) هزینه نمک زدایی آب دریا تنوع بیشتری بین ۰,۴۴ تا ۱,۶۲ دلار بر متر مکعب را نشان میدهد. برای واحد های نمک زدایی کوچک تر (ظرفیت روزانه بین ۱۰۰۰ تا ۵۰۰۰ متر مکعب) RO روش غالب است مخصوصا برای تاسیسات جدید و هزینه نمک زدایی آب دریا در بازه ۰,۵۶ تا ۳,۱۵ یورو برای هر متر مکعب قرار دارد. (Karagiannis and Soldatos 2008)

برای واحد های نمک زدایی آب دریا با ظرفیت مشخص (از چند متر مکعب تا ۱۰۰۰ متر مکعب)، هزینه حتی میتواند بیشتر باشد (۱,۷۸ تا ۹ یورو به ازای هر متر مکعب). سیستم های کوچک عمداً تا از انرژی های تجدید پذیر استفاده میکنند و به همین علت، هزینه ها بسیار زیاد میشود. نتایج بالا در جدول ۳ خلاصه شده اند.

جدول (۳). ظرفیت واحدهای شیرین سازی و هزینه تولید آب شیرین (Karagiannis and Soldatos 2008)

Type of feed water	Size of plant (m ³ /day)	Cost (per m ³)
Brackish	<1000	0.63€-1.06€ (0.78\$-1.33\$)
	5000-60000	0.21€-0.43€ (0.26\$-0.54\$)
Seawater	<1000	1.78€-9.00€
	1000-5000	0.56€-3.15€
	12000-60000	0.35€-1.3€ (0.44\$-1.62\$)
	>60000	0.40€-0.80€ (0.50\$-1.00\$)

Photovoltaics or Solar Collectors^{۲۷}

۳- نتایج و بحث

با توجه به جدول شماره ۵ که در پیوست ارائه شده است مزایا و معایب روش‌های نمک‌زدایی مورد بررسی قرار گرفته‌اند. مطابق این نتایج بسیاری از فناوری‌های موجود در بازار، محصولاتی با کیفیت متفاوت را تضمین می‌کنند که از نظر کارایی متمایز هستند. واحد RO به دلیل کاهش هزینه تولید آب، همچنین امکان پذیرش انرژی الکتریکی و بادی و در نتیجه‌ی آن اتصال با منابع تجدیدپذیر، به عنوان بهترین فناوری موجود برای نمک‌زدایی معرفی می‌گردد. علاوه بر این، از نظر زیست محیطی، روش RO نسبت به سیستم‌های حرارتی مانند MSF و MED سازگاری بیشتری دارد و همچنین به دلیل کارکرد روش RO در دمای پایین، سرعت خوردگی در دستگاه‌ها کاهش می‌یابد. بزرگترین مشکل سیستم RO نسبت به سیستم‌های مورد بررسی، گرفتگی غشاهای آن است که البته با پیش تصفیه مناسب تا حد زیادی میتوان بر این مشکل غلبه کرد. (۱۳۸۷، افراسیابی واحتمامی)

در رابطه با روش‌های نمک‌زدایی با توجه به گسترده‌ی فرایندهای غشایی مانند اسمز معکوس میتوان با مطالعه‌ی دقیق انواع پیکربندی‌های سیستم اسمز معکوس و همچنین ترکیبات غشاهای مورد استفاده برای بهینه‌سازی و همسوسازی آنها با توسعه پایدار برای رفع نیاز مهم و حیاتی انسان و دستیابی به امنیت آب و غذایی، قدم برداشت. همچنین میتوان با طرح‌های هیبریدی نمک‌زدایی در راستای

میکند (گاز و نفت و برق) بسیار پایین تر است. برای سیستم های آب شور و منابع سنتی انرژی، قیمت در بازه بین ۰,۲۶ تا ۱,۳۳ دلار برای هر متر مکعب وقتی از واحدهای بسیار کوچک استفاده میشود، قرار دارد. به طور مشابه، هزینه تاسیسات نمک‌زدایی از آب دریا بین ۰,۳۵ تا ۰,۴۴ یورو برای هر متر مکعب متغیر است و تنها هنگامی که واحد نمک‌زدایی بسیار کوچک باشد (تصفیه‌ی ۲ تا ۳ متر مکعب در روز) هزینه میتواند تا ۵,۵۰ یورو برای هر متر مکعب افزایش یابد (Karagiannis and Soldatos 2008).

۴-۲- سیستم‌های ترکیبی و هزینه نمک‌زدایی آب

واحدهای نمک‌زدایی می‌توانند از سیستم‌های ترکیبی برای افزایش بهره‌وری و یا کاهش هزینه استفاده کنند. یک واحد نمک‌زدایی را می‌توان نه تنها با توجه به منبع انرژی، بلکه همچنین با روش نمک‌زدایی متفاوت، ترکیبی کرد. (Turek and Dydo 2003) ادعا می‌کنند که عملکرد نمک‌زدایی و غلظت در سیستم‌های ترکیبی غشایی-حرارتی، به نظر می‌رسد بیشتر از عملکرد سیستم‌های نمک‌زدایی غشایی است. همچنین سیستم‌های تبلور ترکیبی $NF-RO-MSF$ به علت بازیابی زیاد آب (۷۷,۲ درصد) و هزینه کم تصفیه آب تا ۰,۳۰ یورو برای هر متر مکعب، عملکرد بسیار امیدوارکننده‌ای را ارائه می‌دهند، همچنین روش‌هایی که از منابع انرژی تجدیدپذیر برای شیرین‌سازی آب استفاده میکنند، میتوانند تا حداکثر ۱۰,۳۲ دلار برای هر متر مکعب هزینه بر باشند.

۵- تشکر و قدردانی

از استاد فاضل و اندیشمند جناب دکتر مجید حسین زاده به عنوان استاد راهنما که همواره نگارنده را مورد لطف و محبت خود قرار داده‌اند، کمال تشکر را دارم.

کاهش هزینه های بهره برداری و عملیاتی، به مطالعه و تحقیق بیشتر پرداخت.

۴- نتیجه گیری

فن آوری های نمک زدایی پتانسیل زیادی برای تأمین آب شیرین جمعیت رو به رشد جهان دارد و میتواند به کاهش استخراج آبهای زیرزمینی و کاهش مشکلات بهداشت عمومی ناشی از نوشیدن آبهای سطحی آلوده و حتی کاهش تنش در داخل و بین کشورها بر سر حق تخصیص آب کمک کند. بنابراین، این فناوری باید همچنان در حال پیشرفت باشد و همچنین باید به دنبال به حداقل رساندن اثرات محیطی و بهداشتی منحصر به فرد مرتبط با آن باشیم. مدیریت بهتر زائادات آب نمک همراه با بهبود کارایی دستگاه های آب شیرین کن کمک می کند تا نمک زدایی به عنوان گزینه ای مقرون به صرفه و پایدار برای تامین نیازهای آب در سراسر جهان برای افزایش جمعیت جهان مطرح شود.

لازم به ذکر است با اینکه که نمک زدایی یکی از روشهای پرهزینه حل مشکل کم آبی است، اما به طور قطع بخشی از پازل مدیریت آب می باشد. در نهایت، تصمیم در مورد توسعه نمک زدایی به عوامل متعدد محیط زیستی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی وابسته می باشد. با این وجود با توجه به قرار گرفتن کشورمان ایران در ناحیه خشک و کم بارش توجه ویژه به این صنعت ضروری به نظر میرسد.

۶- پیوست ها

جدول (۵). مزایا و معایب مهم ترین فناوری های نمک زدایی (Curto.D, Franzitta.V et al.2021)
Advantages and disadvantages of the most important desalination technologies

تکنولوژی	مزایا	معایب	وضعیت
MED	کیفیت بالای آب مصرف انرژی پایین	پوسته پوسته شدن داخل لوله ها	تجاری
MSF	عملیات تعمیر و نگهداری سیستم برای حذف پوسته ها ساده تر از MED است دارای ظرفیت بالاتر کیفیت بالای آب	تقاضای بالای انرژی نیاز به سرمایه گذاری عظیم مشکل خوردگی در سیستم راه اندازی آهسته کل واحد برای تعمیر باید متوقف شد	تجاری
MVC	کیفیت بالای آب، مصرف انرژی پایین	ظرفیت تولید پایین	تجاری
ED	خلوص بالای آب شیرین مصرف انرژی متناسب با غلظت نمک	فقط برای آب لب شور (تا ۲۰۰۰ ppm) آلودگی های باکتریایی که توسط سیستم حذف نشده اند	تجاری
MD	بدون اعمال فشار دمای کارکرد پایین	امکان رسوب گذاری روی غشاء پیش تصفیه نیاز است	تجاری برای کاربردهای غذایی
IXR	انرژی برق فقط برای پمپ آب	مورد استفاده فقط برای آب لب شور	تجاری برای آب غیر معدنی
SSD	کارکرد با تابش خورشید قابل اجرا با مواد ضعیف	فقط برای کاربردهای کوچک قابل استفاده است	تجاری برای مقیاس های کوچک
RO	فقط نیازمند انرژی برق نیاز به سرمایه گذاری کم همراه و همراستا با بسیاری از منابع انرژی تجدید پذیر ساختار مدولار واحد نمک زدایی	کیفیت پایین آب هزینه زیاد برای غشاهای و مواد شیمیایی در معرض رسوب زیستی	تجاری
FO	نیازمند انرژی حرارتی کم	عدم مصرف آشامیدنی (دی اکسید کربن آمونیاک) در تولیدات صنعتی	کاربرد ویژه (کیسه های هیدراتاسیون) در حال توسعه

۷- منابع:

افراسیابی نیما و احتشامی مجید. (۱۳۸۷). "مروری بر سیستم های نمکزدایی آب" اولین کنفرانس پتروشیمی ایران شرکت ملی صنایع پتروشیمی.

قدمی حامد و طاهری امیر هوشنگ. (۱۳۹۷). "مروری بر فرآیند نمک زدایی آب های شور و لب شور به عنوان روش جایگزین تامین آب با در نظر گرفتن ملاحظات زیست محیطی" اولین کنفرانس فرصتها و چالشهای مهندسی، استان البرز.

Aende, A., et al. (2020). "Seawater Desalination: A Review of Forward Osmosis Technique, Its Challenges, and Future Prospects." *Processes* **8**(8): 901.

Alkaisi, A., et al. (2017). "A Review of the Water Desalination Systems Integrated with Renewable Energy." *Energy Procedia* **110**: 268-274.

Blanco-Marigorta, A., et al. (2017). "The exergetic efficiency as a performance evaluation tool in reverse osmosis desalination plants in operation." *Desalination* **413**: 19-28.

Curto, D., et al. (2021). "A Review of the Water Desalination Technologies." *Applied Sciences* **11**(2): 670.

Darre, N. C. and G. S. Toor (2018). "Desalination of Water: a Review." *Current Pollution Reports* **4**(2): 104-111.

Frank, H., et al. (2017). "Short-term effects of SWRO desalination brine on benthic heterotrophic microbial communities." *Desalination* **417**: 52-59.

Ghaffour, N., et al. (2013). "Technical review and evaluation of the economics of water desalination: Current and future challenges for better water supply sustainability." *Desalination* **309**: 197-207.

Ibrahim, A. G. M., et al. (2017). "Exergoeconomic analysis for cost optimization of a solar distillation system." *Solar Energy* **151**: 22-32.

Karagiannis, I. C. and P. G. Soldatos (2008). "Water desalination cost literature: review and assessment." *Desalination* **223**(1): 448-456.

Mekonnen, M. M. and A. Y. Hoekstra (2016). "Four billion people facing severe water scarcity." *Sci Adv* **2**(2): e1500323.

Nriagu, J., et al. (2016). "Health effects of desalinated water: Role of electrolyte disturbance in cancer development." *Environmental Research* **150**: 191-204.

Patel, R. S., et al. (2013). *DESALINATION OF SEAWATER USING GAS HYDRATE TECHNOLOGY – CURRENT STATUS AND FUTURE DIRECTION*.

Rognoni, M. (2010). "La Dissalazione Dell'acqua di Mare. Descrizione, Analisi e Valutazione Delle Principali Tecnologie, 1st ed.; Dario Flaccovio Editore s.r.l.: Palermo, Italy, ISBN 9788857900308."

Sarwar, J. and B. Mansoor (2016). "Characterization of thermophysical properties of phase change materials for non-membrane based indirect solar desalination application." *Energy Conversion and Management* **120**: 247-256.

11th International Conference on Sustainable Development & Urban Construction

Shahzad.MW, et al. (2017). " Pushing desalination recovery to the maximum limit: Membrane and thermal processes integration. *Desalination*." **416**: 54-64.

Shukla, A., et al. (2017). "Solar still with latent heat energy storage: A review." *Innovative Food Science & Emerging Technologies* **41**: 34-46.

Sim, V. S. T., et al. (2013). "Strategic Co-Location in a Hybrid Process Involving Desalination and Pressure Retarded Osmosis (PRO)." *Membranes* **3**(3).

Subramani, A., et al. (2015). "Emerging desalination technologies for water treatment: A critical review.USA."

Turek, M. and P. Dydo (2003). "Hybrid membrane - Thermal versus simple membrane systems." *Desalination* **157**: 51-56.

Ullah, I. and M. G. Rasul (2019). "Recent Developments in Solar Thermal Desalination Technologies: A Review." *Energies* **12**(1).

Wei, Q. J., et al. (2017). "Saving energy with an optimized two-stage reverse osmosis system." *Environmental Science: Water Research & Technology* **3**(4): 659-670.

Xu, P., et al. (2013). "Critical Review of Desalination Concentrate Management, Treatment and Beneficial Use." *Environmental Engineering Science* **30**: 502-514.

Xu, T. (2005). "Ion exchange membranes: State of their development and perspective." *Journal of Membrane Science* **263**(1): 1-29.

Abstract

Nowadays, desalination of unconventional waters, including seawater, is primarily considered an attractive solution to improve the current and future demand for freshwater, due to the large volume of seawater and oceans that are spread over the surface of the earth. The potential for increasing global freshwater resources through seawater desalination is enormous. In this research, by exploring and reviewing the researches done in this field, first, considering the importance of this issue and the necessity of familiarity with the desalination process, the methods used for water desalination are explained and then their advantages and disadvantages are examined. Because the study of various methods and familiarity with the challenges associated with them has led to a better and more accurate knowledge of the needs and gaps in this system and as a result it can be used to solve problems sustainably and achieve water security and aligning water desalination methods with Renewable energy with the help of innovative solutions. desalination management can also be considered as a cost-effective and sustainable option to meet water needs. Among the methods studied, reverse osmosis units will be introduced as one of the best available technologies for desalination simplifying connection with renewable sources. this technology offers the advantage of cost effectiveness and enjoying renewable energy at the same time due to the reduction of water production costs and the possibility of accepting electrical energy as input energy, thanks to the adoption of commercial technologies such as photovoltaic panels and wind turbines.

Keywords: Freshwater Shortage, Unconventional Water, Desalination, Renewable Energy, Sustainable Development